



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 527/2020
05.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Весне Поповић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Булајић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 106/19 од 29.10.2019. године, на седници одржаној 05.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 106/19 од 29.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 106/19 од 29.10.2019. године у ставу другом изреке, тако што се одбија жалба тужене и потврђује одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 1023/18 од 26.09.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужилци накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1023/18 од 26.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда изјављен од стране тужене. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да у корист тужиле надлежном Фонду ПИО, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, за период август 2015. године – октобар 2015. године, на износе ближе наведене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 21.000,00 динара, а у случају доцње са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 106/19 од 29.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 106/19 од 29.10.2019. године тужила је,

благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...55/14) због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужила је тужбом од 13.03.2018. године тражила уплату припадајућих доприноса пензијског и инвалидског осигурања. Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев, тужена обавезана да у корист тужиле уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду ПИО за период август 2015. године – октобар 2015. године, по стопи важећој на дан уплате, с тим што је првостепени суд тужили досудио трошкове поступка, док је другостепени суд првостепену пресуду преиначио у овом делу и одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом тужиле указује на погрешну примену материјалног права у делу другостепене одлуке којом је одбијен као неоснован захтев за накнаду трошкова поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП, прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. става 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да је захтев за накнаду трошкова овог поступка тужиле неоснован. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, у ситуацији када је странка успела у спору. Из наведених разлога, Врховни касациони суд је преиначио другостепену одлуку о трошковима поступка и на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове ревизијског поступка који обухватају трошкове за састав ревизије од стране адвоката у износу од 12.000,00 динара на основу Тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић